

O šachového přeborníka

Šachový oddíl Hraníčář Horní Stropnice uspořádal na závěr výcvikového roku 2009/2010 šachový turnaj. Hrál se v naší oblíbené šachové klubovně – v kavárně Sport ve Sportovní hale v Horní Stropnici.

Ve čtvrtek 29. 4. 2010 se deset šachistů z Nových Hradů, Benešova nad Černou a Horní Stropnice setkala v šachovém boji o hrdý titul Šachový přeborník Novohradských hor.

Karel Smoleň přišel po odstartování turnaje. Chtěli jsme ale, aby si náš mladý a nadějný šachista rovněž zahrál, a proto vytvořil s Václavem Vrbatou „příbuzenskou dvojici“. V turnaji se pak střídali.

Václav Fajtl, řidič autobusu, musel řádně odjezdit směnu, a proto se turnaje nemohl zúčastnit. Protože ale rád hraje šachy, přišel později a zahrál si několik partií mimo turnaj.

V uvedený večer se tedy sešlo dvanáct šachistů, což je vzhledem k šachové tradici v Horní Stropnici velice potěšitelný úspěch.

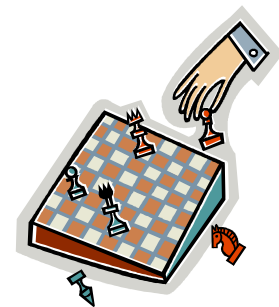
Z časových důvodů se hrálo svižně (dvakrát deset minut na partii), přesto ale ve velké pohodě. Zájemci o podrobnější informace o uvedeném turnaji si mohou vše přečíst na webové stránce šachového oddílu Projekty - <http://www.sachyhranicar.webz.cz/>.

Mezi favority turnaje patřil Mgr. Vladimír Mít' a Hokr, starosta města Nové Hradky. Rovněž František Rolinek a jeho syn František mohli pomýšlet na prvenství. Velkou šanci zvítězit měl rovněž silný šachový hráč Petr Hamerník a bez šancí nebyl ani houževnatě a velmi dobře hrající Jan Flieger. Mgr. Hokr ale potvrdil předpoklad nejsilnějšího hráče a vyhrál o půl bodu před šachově nestárnoucím Františkem Rolinem, který zanedlouho oslaví sedmdesát pět let.

Po vyhlášení výsledků a po uzavření klubového klání v roce 2009/2010, které provedl předseda šachového oddílu Jan Flieger, jsem položil vítězi turnaje dvě otázky:

- 1) Mít' o, do Tvých četných aktivit patří i šachy. Můžeš mi říci, zda Ti znalost jejich hry pomáhá v Tvém životě?

Šachy mě začal táta učit, když mi bylo asi šest let. Závodně jsem pak šachy hrál téměř deset let. Tehdy to byla spíše zábava a neuvědomoval jsem si, že vedle hraní a učení zároveň získávám něco dalšího, co budu v budoucnu považovat za jeden z největších darů a plusů pro život. Šachy nutí člověka přemýšlet v několika směrech najednou – o pozici, o jednotlivých tazích, o možném vývoji, o soupeři. Každý hráč se musí umět soustředit, být psychicky odolný a celkově připravený, aby dokázal svého soupeře porazit. V této hře také nikdy nelze vyhrát bez poctivé přípravy a dlouhodobého učení. Výhra či prohra však není tím nejdůležitějším, protože prohrát v dobré partii s lepším soupeřem není ostudou, ale naopak motivací k dalšímu zlepšení. Tato „šachová“ moudra mne opravdu v celém životě provází – jako průvod-



ce jsem musel být soustředěný, musel jsem se vcítit se do vnímání turistů, předvídat možné situace a rychle je řešit. V pozici starosty je to velmi často stejné a mnohé využívám i při trénování a hraní basketbalu...

- 2) Mistr Jan Hus prý šachy hrával v mládí, později se ale stal jejich odpůrcem, neboť se domníval, že se tím promarní spousta času. Přikláníš se k tomuto názoru?

Hraní šachů je opravdu časově náročné, nejde však o promarněný čas. Každý z nás má určitě svoji formu relaxace, bez které by nemohl zvládat svojí práci. Někdo včelaří, zahradničí, sleduje seriály a někdo hraje šachy nebo jinak sportuje. Vždycky se může zdát, že nás náš koníček stojí hodně času, ale myslím si, že je to dobře investovaný čas. Navíc už z výše uvedených důvodů (přes nutnost soustředění a přemýšlení po celodenním záprahu) samotná hra uvolňuje a přináší radost. A ještě jedna drobnost – hraje se vždycky minimálně ve dvou, mezi tahy či partiemi je tedy čas na příjemné popovídání a prodebatování i nešachových otázek.

Vilibald Rolínek